

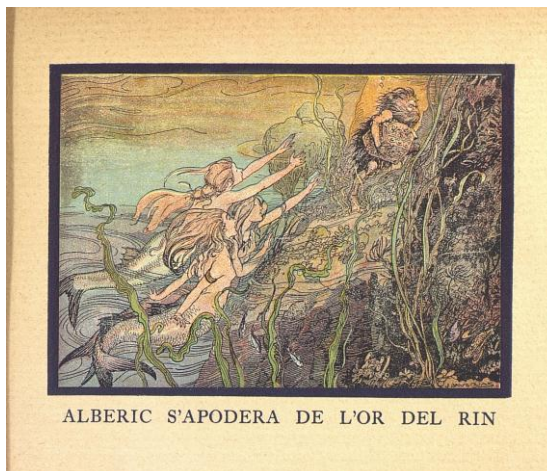
El fet d'haver tingut coneixement de l'existència de la novel·la "La veritat sobre Sigfrid" ha estat el motiu per a cercar les dades biogràfiques del seu autor, en Cesar August Jordana i escriure la breu semblança següent. En l'obra citada no hi ha cap referència a Richard Wagner, si bé segueix amb fidelitat l'argument de la Llegenda dels Nibelungs, i alhora introdueix aspectes humorístics i situacions, producte de la seva imaginació.

Cesar August Jordana i Mayans, va nèixer a Barcelona l'any 1893. Deixà la seva carrera d'enginyeria per les lletres. Va ser considerat un dels millors publicistes del seu temps gràcies a les seves col·laboracions a diverses revistes i diaris, especialment La Publicitat. Va publicar quatre volums de traduccions catalanes de Shakespeare, de qualitat molt estimable, i també va traduir altres autors com William Archer, Mark Twain (Tom Sawyer, detectiu), Chesterton (El cinc d'espases), Will Durant, Heinz Haber, Aldous Huxley, George Meredith, Walter Scott, R. L. Stevenson, El Ramaiana, el Mahabarata, Virginia Woolf, etc. Va fer traduccions d'obres dels clàssics francesos: Voltaire, Thomas Hardy (Teresa dels Ubervilles), etc. Trobem treballs seus signats com a Bernat Montsià, Candi Brossa i Arnau Bellcaire. L'any 1939 s'exilià a Xile Va morir a Buenos Aires l'any 1958.

Com a novel·lista, el seu primer treball data de l'any 1923 i porta per títol "Quatre venjances", a la que van seguir "El collar de la núvia, policíaca "La veritat sobre Sigfrid", basada en la llegenda dels Nibelungs, títol que va despertar la meua curiositat envers aquest autor, "L'incest" (1927) "L'anell i la fàbrica", novel·la amorosa ambientada a Barcelona, "Una mena d'amor" (1931), etc.

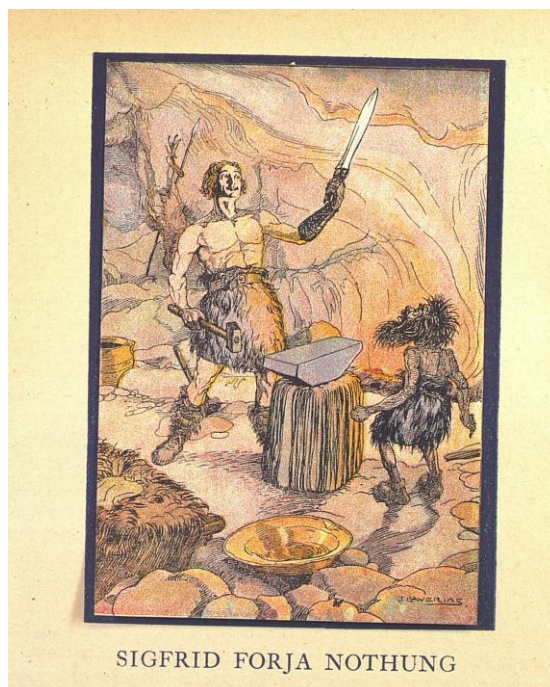
A L'Anell del Nibelung i La veritat sobre Sígrfid, Jordana no fa cap referència a Richard Wagner, si bé és de suposar que atesa la data que va publicar les dues obres, (1926), es degué sentir impressionat pel seu argument i la trama, i

fins i tot podia haver vist representada la Tetralogia al Liceu, ja que la temporada 1924 1925 es va presentar completa sota la direcció del mestre Felix Weingartner. En qualsevol cas, Jordana en va fer una bona divulgació, tot i no mencionar en cap moment el nom del mestre de Bayreuth.

“L’Anell del Nibelung”

Edicions Diana, Barcelona 1926. Format de quartilla 54 pàgines. Dividit en un Pròleg en el que Jordana situa l’acció i 22 capítols, amb 23 il·lustracions a color de Joan Llaverias (*), que encapçalen cada capítol. Jordana exposa l’acció de l’obra, que correspon a la llegenda dels Nibelungs amb una extensió d’una plana per a cada capítol. Obra pensada pel públic infantil, i que pot servir com a

aproximació al coneixement de la Tetralogia de Wagner, si bé l’autor no en fa cap referència. Els títols i les il·lustracions de cada capítol són els que es reproduïxen a les pàgines següents.

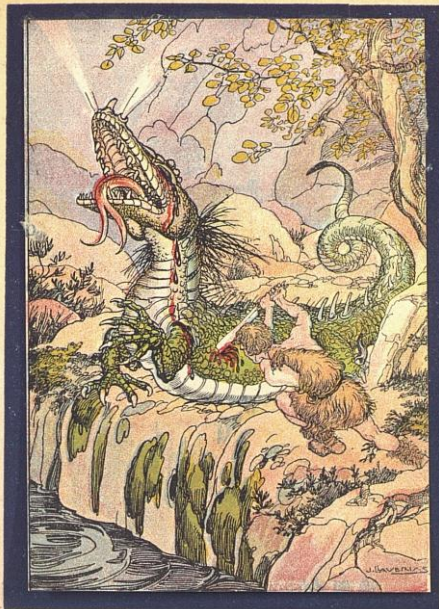
En el pròleg de tres planes, l'autor situa l'acció que transcorre a la riba del Rhin on conviuen el nan Mime i les Filles del Rhin. Alberic, germà de Mime li ha encarregat que li faci un anell "robust amb l'or més pur de la terra" i una capa d'acer d'anelles finíssimes. Siglinda deixa el seu fill Sigfrid, un nen de pocs anys, a cura de Mime perquè l'eduqui i alhora li fa entrega de l'espasa de Sigmund, perquè com a expert ferrer, pugui reparar-la i un cop forjada de nou, en faci entrega a Sigfrid per tal que aquest pugui dominar la terra. Siglinda mor i Sigfrid roman al costat de Mime. A cada capítol correspon una il·lustració de LLaveria i Jordana fa un breu comentari a manera d'introducció. A més dels personatges ja citats apareixen Brunhilda, Hagen, Krimhilda, Gunther i l'Ocell del bosc.

"La veritat sobre Sigfrid"

Biblioteca Catalunya 1927. 141 pàgines. Petit format 18,5 cm. Relligat en tela a la Biblioteca de Catalunya, amb l'ex libris de Joaquim Pena. El llibre anuncia a la portada el títol referit, si bé les primeres 84 pàgines inclouen la novel·la "Els miracles de Fonollar", -se suposa- que del mateix autor perquè no hi ha cap referència sobre el mateix. "La veritat sobre Sigfrid", és una obra inspirada en l'Anell, si bé es tracta d'una novel·la que s'inventa l'autor per a escriure deixant anar la seva fantasia sobre la tercera Jornada de la Tetralogia, intercalant-hi comentaris humorístics, a vegades excessius i tanmateix una mica poca-soltes. Jordana utilitza els mateixos personatges de la llegenda i així a més del protagonista, Sigfrid, un noi valent que no coneix la por, que cavalca en la seva infantesa a llocs d'un llop, que porta una corbata feta amb una serp viva i utilitza una cua de lleó com a fuet, li dona com a tret peculiar de la seva debilitat que té moltes pessigolles que els hi ha descobert la seva dida Gertrudis, -una fantasia de Jordana, que li va bé per justificar la vulnerabilitat del personatge a part de la manca de protecció de l'esquena; té com a confident l'ocell del bosc a qui anomena Bernat, que tindrà un paper molt important en l'obra; Sigmund, Brunilda, Hagen, un desconegut Fafner, vigilant del tresor del Nibelung, convertit aquí en un drac "bondadós, solitari, amb una mirada de trist penediment que demana perdó per les seves manifestacions pirotècniques i que no para d'implorar a Sigfrid que el mati, ja que es troba sol i avorrit en la seva cova

UN OCELL ANUNCIA A SIGFRID LA PROXIMITAT DEL PERILL

SIGFRID LLUITA AMB EL DRAC

vetllant el tresor. I vol facilitar-li la feina.

Quan finalment Sigfrid aconsegueix ferir de mort a Fafner, aquest li diu. Tururut, Sigfrid, m'has ben enllestit, fill meu! Aquest cop ha estat el de gràcia. M'has fet un favor impagable. Potser amb la meua sang podré pagar-t'en una part molt petita. Banyat'hi Sigfrid. Si t'hi banyes, seràs invulnerable". I així és com amb penes i treballs Sigfrid es cobreix el cos amb la sang de Fafner, si bé no acaba d'estar segur que la sang li hagi tocat ben bé tota l'esquena. La novel·la refereix les aventures i desventures amoroses de Sigfrid i acaba amb la mort a traïció del protagonista a mans de Hagen.

Defensor de la llengua

Interessat per la defensa de la llengua catalana va escriure moltes obres relacionades amb aquest tema. Són de destacar: “Els Barbarismes” Guia de depuració del lèxic català, i la curiosa obra “Els catalans jutjats pels altres”. Recull d’opinions d’autors no catalans sobre el caràcter dels catalans. Publicat per la Col.lecció. Popular Barcino, XXVII, amb el pseudònim de Bernat Montsià. 1927 56 pàgines . De petit format,. inicia el recull amb els comentaris que dediquen al poble català dos personatges que van viure llargues temporades a Catalunya: el senyor Pascual Madoz en el seu “Diccionario geográfico-estadístico-histórico de España y sus posesiones de Ultramar”, publicat a Madrid 1826, i el britànic O’Shea en el seu llibre “Guide to Spain and Portugal” (1899). Jordana recull l’opinió que Pascual Madoz té del poble català, no sempre positiva, i que en resum exposa de la manera següent: reconeix que els catalans són gent sòbria laboriosa, entusiasta per tota mena de coneixements, d’una imaginació viva i penetrant, per bé que enemics de tota innovació en llurs costums. Reconeix que els catalans consideren un honor l’exercici de les arts i els oficis, són de caràcter dur, amb expressió aspra i molta vehemència en l’acció. L’activitat constitueix el fons del seu caràcter. Són treballadors infatigables, viatgers impenitents, estimen molt llur honor i llur paraula. Són implacables en l’odi, concedeixen difícilment l’amistat, però una vegada concedida, el seu braç i la seva bossa estan sempre a disposició de l’amic. O’Shea, també insisteix en els mateixos aspectes que Madoz i destaca les virtuts i defectes que ha copsat en els catalans. Afirmar que són el poble més industrial i més negociant i emprenedor de Catalunya. Diu que són vehements, austers, venjatius i incapaços d’amistat fonda i duradora. Els manca estabilitat en llurs principis polítics. Jordana divideix aquest obra en capítols dedicats al coratge, la crueltat, lleials o pèrfids, analitza l’amor al treball dels catalans on inclou el següents versos de Francisco Gregorio de Salas sobre el tema: El catalán oficioso/

Carruajero, navegante/
mercader y fabricante/
jamás vive con reposo/
en un pais escabroso/
a costa de mil afanes/

marca tierras, hace planes; /
y aunque sea en un establo, /
al fin por arte del diablo /
hace de las piedras panes.

Continua amb l'anàlisi sobre l'avarícia i la generositat dels catalans, sobre si

són esquerps o cortesos. En referència a la cortesia del poble català, reproduïx la cita de l'escriptora Alice M.S. Newbiggin que a la seva obra *A Wayfarer in Spain*, (Londres, 1926), escriu: "Les maneres del barcelonesos em semblaren deliciosos. Tothom és polit amb els forasters...I després de visitar una masia , diu. "El veritable esperit de l'hospitalitat d'aquella gent senzilla els animava, i tant en mostrar un estable, com un crucifix, tenien un aire de dignitat, gairebé de majestat, del qual era impossible de no adonar-se'n." Segueixen comentaris sobre el seny ,sobre l'empenta i la tenacitat, i el patriotisme del poble català. Un altre llibre del que Cesar August Jordana és autor es titula "Correspondència familiar i de societat. Col.lecció Popular Barcino, num 71. Models de cartes amb comentaris gramaticals. Petit format. Barcelona 1931. 122 pàgines. S'inclouen cartes familiars per comunicar els naixements, els convits, felicitacions i recordatoris, el festeig, cartes de participació de prometatge, casament, per donar les gràcies, oferiment de domicili, invitacions, notes de condol, participacions d'enterrament i de funerals, recordatoris, etc. Amb exemples i comentaris de les frases emprades. Un llibret didàctic, sense ànim de ser considerat assaig ni novel.la, que ens remunta a una altra època ben diferent de l'actual –l'imperi dels sms i els e-mails amb abreviatures i faltes ortogràfiques- en què s'escriu amb frases subordinades, ben estructurades, utilitzant la paraula justa i un

redactat correcte. Altres obres sobre la importància de la llengua que va publicar foren: Formulari de documents en català (Col.lecció Popular Barcino, 1931), ,El català en 20 lliçons Regles de gramàtica, exercicis i claus (Col.lecció Popular Barcino, 1934 2 ed 1955), “El català i el castellà comparats (Col.lecció Popular Barcino, 1933), “Com s’han d’escriure les cartes comercials (Col.lecció Popular Barcino, 1927).. etc. Va abordar també altres temes , sempre sota una visió didàctica. “Geografia de Catalunya” (Llibreria Catalònia, 1936), “Les bèsties del parc: una visita a la col.lecció zoològica de Barcelona” (Col.lecció Popular Barcino, 1931), “Resum de literatura anglesa- 1934, etc., i també va ser autor de contes, com “Els tres cavallets”, “Tot de contes”.(Joan Sallent impressor. Sabadell 1929) que inclou els següents títols : No se’n recordava. El sacrifici. Per què fuges de mi? La Guida vol anar a París. El singlot. El covard. El rellotge. El deixeble, i Contes d’infants: que inclouen El faisà Tornassol. El peix Mirabona, Joan Manxiula. Antenaforta i Caragran. Selim i el geni. L’home de la sort, etc.

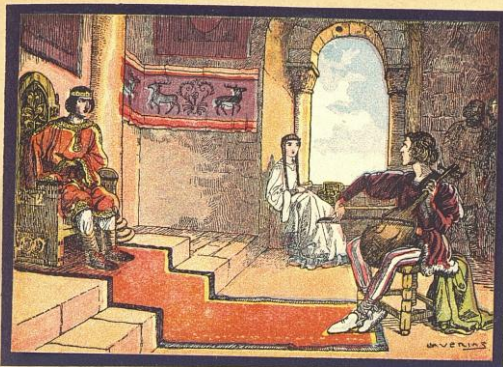
(*) *Imatges cedides per la Biblioteca de Catalunya*
Joan LLAVERIAS i LABRÓ. (Vilanova i la Geltrú 1865-Barcelona 1938). Va estudiar a l’Escola de Belles Arts. Conreà la pintura a l’oli i l’aquarel.la, si bé va destacar com a paisatgista i dibuixant. Les seves caricatures festives del món animal van ser molt reeixides. La seva activitat com a dibuixant va ser molt intensa, principalment il.lustrant les obres de Josep Maria Folch i Torres i de Clovis Eimeric. Va col.laborar també amb les publicacions “Cu-Cut” i “En Patufet”.

SIGFRID CAVALCA GUIAT PER L'OCELL

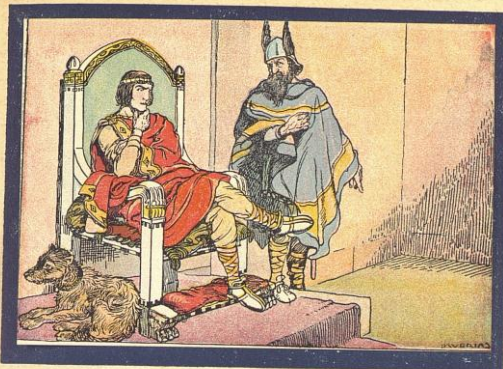
KRIMHILDA DAVANT SIGFRID

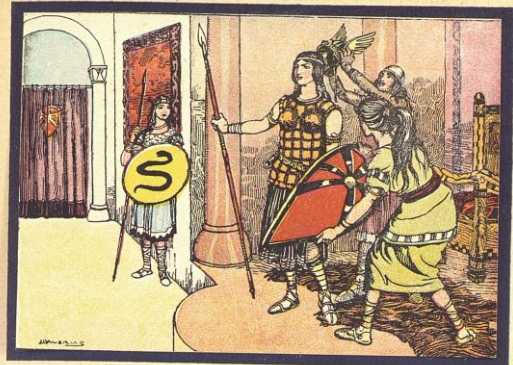
AL CASTELL DE VORMS

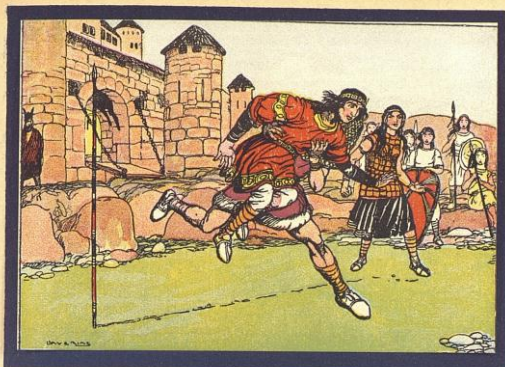
UN CERCLE DE FLAMES VOLTA EL CASTELL DE
BRUNHILDA

HAGUEN S'OPOSA A LA REBUDA DE SIGFRID

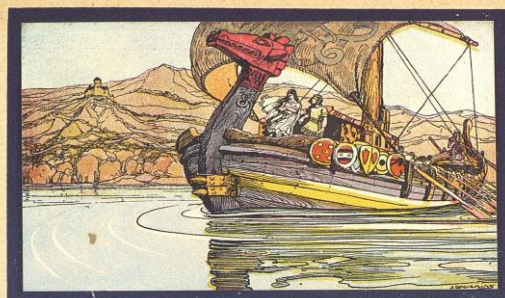
UNA VALKIRIA ANUNCIA A BRUNHILDA
L'ARRIBADA DELS GUERRERS

SIGFRID AJUDA GUNTHER A VENCER
BRUNHILDA

KRIMHILDA AFRONTA BRUNHILDA

BRUNHILDA I ELS GUERRERS NAVEGUEN
CAP A VORMS

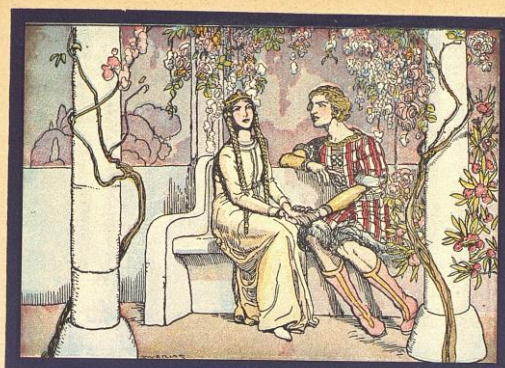
GUNTHER I BRUNHILDA

LA TORNADA DELS GUERRERS

KRIMHILDA PLORA

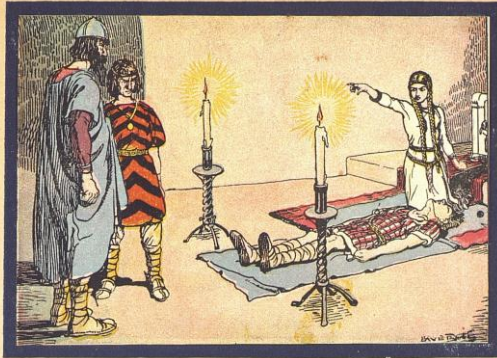
SIGFRID I KRIMHILDA

LES NIMFES DEL RIN RECLAMEN A SIGFRID
L'ANELL DEL NIBELUNG

LA TRAIICIO DE HAGUEN

KRIMHILDA PREDIU LA MORT DE HAGUEN